

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] liceat omnino abstinere? 11

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

404 QVÆST. LXXX. ART. X.
cum Petrus dixisset, Exi à me Domine, quia homo
peccator sum, respondit Iesus, Noli timere.

Ad quartum dicendum, quod quia Dominus dicit,
Panem nostrum quotidianum da nobis hodie, non
est pluries in die communicandum: ut saltem per hoc
quod aliquis semel in die communicat, repræsente-
tur unitas passionis Christi.

Ad quintum dicendum, quod secundum diuersum
statum ecclesie, diuersa circa hoc statura emanaue-
runt. Nam in primitiva ecclesia, quando magna vi-
gebat deuotio fidei Christianæ, statutum fuit ut quo-
tidie fideles communicarent. Vnde Anacletus* Papa
dicit, Peracta consecratione, omnes conuincent,
qui noluerint ecclesiasticis carereliminibus: sic enim
& Apostoli statuerunt, & sancta Romana tenet ec-
clesia. Postmodum vero diminuto fidei seruore, Fa-
bianus Papa † indulxit, ut si non frequentius, saltem
ter in anno, omnes conuincent, scilicet in Pascha,
Pentecoste, & Natali Domini. Soter.* etiam Papa in
Cœna Domini dicit esse communicandum, ut habe-
tur in Decretis de conf. dist. 2. Postmodum proper
iniquitatis abundantiam refrigerante charitate mul-
torum, statuit Innocentius III † ut saltem semel in
anno, scilicet in Pascha, fideles conuincent. Consu-
litur tamen in lib.* de eccles. dogmatibus, omnibus
diebus Dominicis esse communicandum.

ARTIC. XI.

Virum liceat omniꝝ à communione cessare?

A vndecimum sic proceditur. Videtur, quod li-
ceat cessare omnino à communione. Laudatur
enim Centurio de hoc quod dicit Matthei oððauo,
Domine non sum dignus, ut intres sub testum meum:
cui comparatur ille qui reputat à communione sibi
esse abstinendum, ut dictum est*. Cum ergo nun-
quam legatur Christum in eius domum venisse, vide-
tur quod liceat alicui toto tempore vitæ suæ à com-
munione abstinere.

¶ 2 Præterea, Cuilibet licet abstinere ab his, quæ
non

in ep. sua

1. in me.

illius. Et

habetur

de conf.

d. 1.c. Epi-

scopus.

de cōf. d.

2. c et si nō

frequen-

tius.

* in ep. ad

epif. Ita-

lia. de co-

fe. d. 2. c.

in cōna.

† Inn. II i

in eōc. La-

ter. c. 2.

* c. 53 cir-

ca princ.

habetur

liber hic

inter ope-

ra Aug.

to. 3.

486

4.d. 12 q.

3. ar. 2.

a p̄c. in

arg. j.

non sunt de necessitate salutis. Sed hoc sacramentum non est de necessitate salutis, ut supra dictum est*. Ergo licet à sumptione huius sacramenti omnino cessare.

q.73.a.3

¶ 3 Præterea, Peccatores non tenentur communicare. Vnde Fabianus Papa* cum dixisset, Ter in anno omnes communicent, adiunxit, nisi forte quis maioribus criminibus impediatur. Si ergo illi, qui non sunt in peccato, tenentur communicare, videtur quod melioris conditionis sint peccatores, quam iusti: quod est inconueniens. Ergo videtur, quod etiam iustis liceat à communione cessare.

SED contra est, quod Dominus dicit Ioan. 6. Nisi manduaueritis carnem filij hominis, & biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis.

R E S P O N D E O dicendum, quod (sicut supra dictum est*) duplex est modus percipiendi hoc sacramentum, scilicet spiritualis, & sacramentalis. Manifestum est autem, quod omnes tenentur saltem spiritualiter manducare: quia hoc est Christo incorporari, vt supra dictum est. Spiritualis autem, manducatio includit votum seu desiderium percipiendi hoc sacramentum, vt supra dictum est*. Et ideo sine votō percipiendi hoc sacramentum, non potest homini esse salus. Frustra autem esset votum, nisi impleretur, quando opportunitas adesset. Et ideo manifestum est, quod homo tenetur hoc sacramentum sumere, non solum ex statuto ecclesiaz, sed ex mandato Domini, dicentis Lucæ 22. Hoc facite in meam commemorationem. Ex statuto autem ecclesiaz tamen determinata tempora exequendi Christi præceptum.

Ad primum ergo dicendum, quod sicut Gregor.* dicit in pastorali, Illa est vera humilitas, cum ad respuendum, quod utiliter præcipitur, perinax nō est. Et ideo non potest esse laudabilis humilitas, si contra præceptum Christi & ecclesiaz, aliquis omnino à communione abstineat. Neque enim Centurioni præceptum.

C. 3. c. 3.

*habetur
de conse.
d. 2. c. et si
non fre-
quentius.*

*a. 1. huins
q. et q. 73
à 3. ad 1.*

*9.73. a. 3
ibid.*

*c. omnis
utriusq.
sexus.
in 1. p.c.
6. cir pri.*

406 QVEST. LXXX. ART. XI.

ceptum fuit, ut Christum in sua domo recipere.

Ad secundum dicendum, quod hoc sacramentum dicitur non esse necessitatis, sicut bapti mus: quantum ad pueros, quibus potest esse salus sine hoc sacramento, non autem sine sacramento baptismi: quantum vero ad adultos, utrumque est necessitatis.

Ad tertium dicendum, quod peccatores magnum detrimentum patiuntur ex hoc, quod repelluntur à perceptione huius sacramenti: unde per hoc non sunt melioris conditionis. Et licet in peccatis permanentes non excusat propter hoc à transgressione praecepti: paenitentes tamen, qui, ut Innoc. dicit*, secundum consilium sacerdotis abstinent, excusantur.

12.

ARTIC. XII.

Vtrum liceat sumere corpus Christi sine sanguine?

A duodecimum sic proceditur. Videtur, quod non liceat sumere corpus Christi sine sanguine. Dicit enim Gelasius Papa*, & habetur de consecratio dist. 2. Comperimus, quod quidam sumpta tantummodo corporis sacri portione, à calice sacrati crux abstinet: qui proculdubio, quoniam nescio qua superstitione docentur astrinxi, aut integra sacramenta percipiatis, aut ab integris arecantur. Non ergo licet sumere corpus Christi sine eius sanguine.

¶ 2 Præterea, Ad perfectionem huius sacramenti concurrit & manducatio corporis, & potatio sanguinis: ut supra habitum est*. Si ergo sumatur corpus sine sanguine, erit sacramentum imperfectum, quod ad sacrificium pertinere videtur. Unde ibidem Gelasius subdit. Quia diuissio unius eiusdemque mysterij fine grandi sacrificium provenire non potest.

¶ 3 Præterea, Hoc sacramentum celebratur in memoriam dominicae passionis, ut supra dictum est*) & sumitur pro animæ salute. Sed passio Christi magis exprimitur in sanguine, quam in corpore: sanguis etiam pro salute animæ offeritur, ut supra habitatum est*. Potius ergo esset abstinendum à sumptu corporis, quam à sumptione sanguinis. Ergo accedentes